

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne **JUDr. Z. S.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. T., advokátom v B., proti žalovanému **J. S.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. R. P., advokátom v B., **o vypratanie bytu**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9 C 310/2004, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2007 sp. zn. 8 Co 48/2006

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 25. októbra 2005 č.k. 9 C 310/2004-31 konanie o vypratání bytu zastavil. Vyslovil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 29 656 Sk k jej rukám a v sume 30 000 Sk k rukám JUDr. T., všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobkyni priznal vrátenie súdneho poplatku v sume 900 Sk, ktorý jej po právoplatnosti tohto uznesenia bude vrátený Daňovým úradom Bratislava IV.

Na základe podaného odvolania žalovaným Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. júla 2007 č.k. 8 Co 48/2006-60 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania tak, že uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 44 892,75 Sk na súčet JUDr. R. P. do troch dní. Vyslovil, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (výrok sa týka trov konania) podala dovolanie žalobkyňa. Jeho prípustnosť odvodzovala z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť z ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa jej názoru odvolací súd nesprávne vec právne posúdil, keď zmenil rozhodnutie a uložil jej zaplatiť žalovanému trovy konania, pričom v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., konkrétne vady uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. a týmto sa jej odňala postupom odvolacieho súdu možnosť konať pred súdom. Poukázala na to, že predmetné konanie bolo zastavené na jej podnet z dôvodu, že žalovaný dobrovoľne po podaní jej žaloby predmetný byt vypratal. Vytýkala odvolaciemu súdu, že vec nesprávne právne posúdil v rozpore s ustanovením § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. v rozpore so skutkovým stavom veci, najmä písomnými dôkazmi, ktoré priložila prvostupňovému súdu k návrhu a jednak ktoré založila do súdneho spisu počas konania na súde prvého stupňa. Vyššie citovaný skutkový stav jednoznačne odôvodňoval priznanie náhrady trov konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 48/2006 z 31. júla 2007 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa stotožnil so závermi odvolacieho súdu v odôvodnení rozhodnutia a navrhol dovolanie žalobkyne zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní)

cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Žalobkyňa vo svojom dovolaní výslovne napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o trovách konania. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania treba posudzovať podľa § 239 O.s.p. Je síce pravdou, že uznesením odvolacieho súdu bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania, avšak ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môže začať len na návrh, či o prípad z rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie nie je postihnuté takouto vadou a teda, že dovolanie žalobkyne nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobkyňa v dovolaní vytýka odvolaciemu súdu, že pokiaľ nemienil potvrdiť napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, keďže konal a rozhodoval v danej veci neverejne, mal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, aby umožnil účastníkom konania primerane sa brániť proti nepravdivým a nedôvodným tvrdeniam druhého účastníka

a tým, že to neučinil bola odňatá možnosť jej konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., je potrebné uviesť, že predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1) odňatie možnosti konať pred súdom, 2) to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu a 3) možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tejto skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatia možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

V prejednávanvej veci odvolací súd postupoval v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p., čiže vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže sa odvolanie týkalo trov konania, pričom ustanovenie § 220 O.s.p. mu umožňuje v prípade, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie rozhodnutia, rozhodnutie zmeniť. Konaním odvolacieho súdu v predmetnej veci neboli žalobkyni odňaté jej procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva.

Keďže prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno v prejednávanvej veci vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. So zreteľom na právnu úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti z dôvodov žalobkyňou namietaných.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému síce vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd ale napriek tomu žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože tieto si neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2008

**JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: